

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

STATUS AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF THE CONSTRUCTION INDUSTRY IN UKRAINE

УДК 330.341

Фісуненко П.А.

к.е.н., доцент кафедри обліку, економіки та управління персоналом підприємства

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Копайгородська І.Ю.

студентка

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

У статті розглянуто основні тренди сучасної будівельної галузі. Проаналізовано структуру будівельних робіт за видами будівельної продукції, обсяги капітальних інвестицій, зв'язок між розвитком економіки країни та розвитком будівельної галузі як її складової. Виявлено ряд проблем, що існують в будівельній галузі, та запропоновано ряд заходів для їх вирішення.

Ключові слова: будівельна галузь, аналіз ринку, валовий внутрішній продукт, капітальні інвестиції, будівельні роботи, будівельна продукція.

В статье рассмотрены основные тренды современной строительной отрасли. Проанализирована структура строительных работ по видам строительной продукции, объемы капитальных инвестиций, связь между развитием экономики страны и развитием строительной отрасли как ее

составляющей. Выявлен ряд проблем, существующих в строительной отрасли, и предложен ряд мероприятий для их решения.

Ключевые слова: строительная отрасль, анализ рынка, валовой внутренний продукт, капитальные инвестиции, строительные работы, строительная продукция.

The article considers the main trends of the modern construction industry. The structure of construction works by types of construction products, capital investments amounts, the communications between country's economic development and the construction industry development as its component are analysed. The number of problems existing in the construction industry is detected and a series of activities for the solution is offered as well.

Key words: construction industry, market analysis, gross domestic product, capital investments, construction work, construction products.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах розвитку світового господарювання про стан та розвиток національної економіки можна судити, виходячи з обсягів капітального будівництва. Продукцією будівництва є нові основні засоби виробничого та невиробничого призначення. Основним завданням будівельної галузі є розширене відтворення та оновлення основних фондів країни. Отже, виконуючи це завдання, галузь реалізує, втілює у життя інвестиції у всіх сферах національної економіки, тому її можна вважати інвестиційною галуззю, що виконує функцію локомотива в економіці країни [1, с. 38].

Тому актуальним є дослідження стану будівельного ринку України та перспектив його розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Проблема розвитку будівельної галузі присвячено праці багатьох вітчизняних науковців: А. Асаули, Н. Верхоглядової, О. Білеги, В. Биби, А. Дружиніна, К. Крикуна, Ю. Калугіна, В. Конащука, О. Іванілова, А. Радкевича, В. Опекунова, В. Залуніна, Д. Овчаренко, А. Парфьонової, П. Рогожина, Ю. Симіонова, Р. Тяна, Л. Шутенка тощо. Проте, недостатньо уваги приділено внутрішнім факторам результативності діяльності підприємств будівельної галузі.

Постановка завдання. Метою даної статті є дослідження стану будівельного ринку України, виявлення проблем та перспектив розвитку цього ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Будівництво є однією з провідних галу-

зей національної економіки. Для повноцінного аналізу ринку будівництва необхідно розглянути, перш за все, що собою являє термін «будівництво».

Термін «будівництво» охоплює:

– будівельні роботи, серед них земляні роботи і спорудження;

– конструктивні зміни, реставраційні роботи, капітальний і поточний ремонт (куди входять чистка й пофарбування) та знесення усіх видів будинків чи будівель;

– цивільне будівництво, куди входять земляні роботи й спорудження, конструктивні зміни, капітальний і поточний ремонт та знесення, наприклад, аеропортів, доків, гаваней, внутрішніх водних шляхів, гребель, захисних споруд на берегах річок і морів поблизу зон обвалів, автомобільних доріг і шосе, залізниць, мостів, тунелів, віадуків та об'єктів, пов'язаних з наданням послуг, таких як комунікації, дренаж, каналізація, водопостачання й енергопостачання;

– монтаж та демонтаж будов і конструкцій з елементів заводського виробництва, а також виробництво збірних елементів на будівельному майданчику [2].

Галузь будівництва складається з таких підгалузей:

– промислове будівництво;

– транспортне будівництво;

– житлово-цивільне будівництво.

На сьогодні в Україні загальна кількість підприємств будівельної галузі становить 24333, з них великі та середні 2 та 766 відповідно [3].

Стан та перспективи розвитку будівельного ринку визначаються загальним станом економіки України. Будівельна галузь слугує індикатором інвестиційної активності країни. Економічний стан

країни оцінюється динамікою ВВП. Позитивною динамікою є підвищення даного показника (рис. 1).

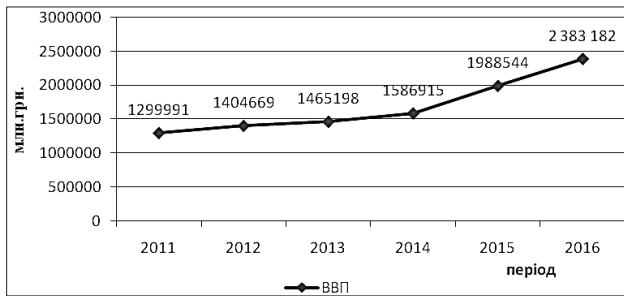

Рис. 1. Динаміка ВВП України за 2011-2016 рр.

Як бачимо з діаграми, динаміка ВВП України позитивна. Особливо стрімке зростання за абсолютним значенням у фактичних цінах відбулося у 2015 та 2016 роках, що стало наслідком не тільки збільшення виробництва, а й стрімкої інфляції.

Далі розглянемо динаміку основних показників розвитку економіки країни загалом та будівельної галузі як її складової (табл. 1).

Загалом в останні роки динаміка показників позитивна. Особливо високе зростання показує обсяг виконаних будівельних робіт, що у 2016 р. зріс на 28,2% у порівнянні з 2015 р.

Також варто зазначити, що поряд зі зростанням ВВП країни зростає і ВВП, створений у будівельній галузі, однак, темпи його значно відстають, оскільки частка будівництва у ВВП країни з у період з 2011 по 2015 рр. неухильно знижувалася. Лише у 2016 р. частка зросла на 0,13%, однак, вона не досягла навіть рівня 2014 р.

Найбільш депресивні явища в економіці України, згідно з показниками табл. 1, спостерігалися у 2013-2014 рр. Це пояснюється значними кризовими явищами в економіці, що стали результатом політичної нестабільності та наслідків воєнних дій, що своєю чергою значно знизило інвестиційну

привабливість економіки України. У 2015-2016 рр. показники у фактичних цінах зростали, однак, слід зауважити, що однією з головних причин цього зростання був високий рівень інфляції, тому реальний рівень зростання менший.

Основною метою галузі будівництва, за думкою більшості науковців, є відтворення основного капіталу. Тож аналіз стану галузі не можна проводити без дослідження капітальних інвестицій.

Залежність капітальних інвестицій в економіці загалом та у галузі зокрема представлена на рис. 2.

На графіку чітко просліджуються 2 тенденції:

– у період з 2012 до 2014 рр. абсолютна величина капітальних інвестицій як в економіці загалом, так і у галузі знижувалася;

– у 2015-2016 рр. величина капітальних інвестицій в економіці загалом стрімко зростала, однак, величина капітальних інвестицій у галузі зросла несуттєво у порівнянні з показником в економіці загалом. Так у 2013 р. частка капітальних інвестицій у будівництво складала 16,6% від загальної кількості капітальних інвестицій, а у 2016 р. цей показник знизився до 12,5%.

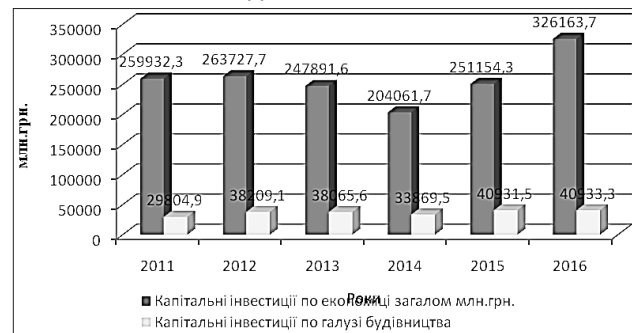

Рис. 2. Капітальні інвестиції в економіці та будівельній галузі

Тому можна стверджувати, що капітальні інвестиції в економіку загалом зростають набагато

Таблиця 1

Динаміка обсягів та частка будівельної галузі у ВВП України [3]

№	Показники	Од. виміру	Роки					
			2011	2012	2013	2014	2015	2016
1	ВВП України	млн грн	1299991	1404669	1465198	1586915	1988544	2383182
2	Індекс до попереднього року	%	1,20	1,08	1,04	1,08	1,25	1,20
3	Внесок будівельної галузі у ВВП України	млн грн	39575	39049	36902	36876	38928	49871
4	Індекс до попереднього року	%	1,12	0,99	0,95	1,00	1,06	1,28
5	Частка будівництва у ВВП України	%	3,04	2,78	2,52	2,32	1,96	2,09
6	Капітальні інвестиції по економіці загалом	млн грн.	259932,3	263727,7	247891,6	204061,7	251154,3	326163,7
7	Індекс до попереднього року	%	1,37	1,01	0,94	0,82	1,23	1,30
8	Капітальні інвестиції по галузі будівництва	млн грн	29804,9	38209,1	38065,6	33869,5	40931,5	40933,3
9	Індекс до попереднього року	%	1,08	1,28	1,00	0,89	1,21	1,00
10	Обсяг виконаних будівельних робіт	млн грн.	61671,7	62937,2	58586,2	51108,7	57515	73726,9
11	Індекс до попереднього року	%	1,44	1,02	0,93	0,87	1,13	1,28

швидшими темпами, аніж у галузі, що можна пояснити нестабільною ситуацією на Сході України.

Далі доцільно розглянути, як змінювалася структура будівельних робіт за видами будівельної продукції (табл. 2).

У структурі загальних обсягів будівництва у 2011-2014 рр. переважало будівництво інженерних споруд, у 2015 р. показники будівель та інженерних споруд майже зрівнялися і вже у 2016 р. спостерігаємо перевищення обсягів будівництва будівель над обсягом будівництва інженерних споруд. У структурі будівництва будівель переважають нежитлові, однак, розрив між житловими та нежитловими будівлями у 2014-2016 рр. значно скоротився у порівнянні з 2011-2013 рр. Чітко просліджується така тенденція: у 2013-2014 рр. ринок значно просів, обсяги будівництва суттєво скоротилися, у 2015 р. вони почали зростати, і, як наслідок, у 2016 р. перевищили показники 2011 р. Однак, винятком з цієї тенденції є житлові будівлі, обсяги будівництва яких, незважаючи на загальний кризовий тренд, у 2013-2014 рр. зростали. Це могло бути викликано підвищенням попиту в результаті зниження цін з боку підприємств, спричиненим перенасиченням ринку.

Далі слід проаналізувати основні показники діяльності будівельної галузі за 2011-2016 рр. (табл. 3).

За аналізований період кількість підприємств, що працюють у будівельній галузі, стрімко знижувалася. Лише у 2016 році кількість підприємств зменшилася на 16,8% у порівнянні з попереднім періодом.

Кількість зайнятих працівників також суттєво зменшилася на фоні загальноекономічної тенденції вивільнення людських ресурсів. Поряд із зниженням кількості підприємств та вивільненням людських ресурсів, спостерігається зростання обсягів реалізованої продукції у 2016 р. на 12,7% порівняно з 2014 р. Рівень чистих збитків у 2014-2016 рр. значно вищий від рівня збитків у 2011-2013 рр., що пояснюється кризовими явищами у всій економіці країни, політичної нестабільністю та підвищенням цін на сировину та матеріали і, як наслідок, підвищенням собівартості будівельної продукції. Варто зауважити, що абсолютна величина чистого збитку у 2014-2016 рр. має тенденцію до зниження, що свідчить про те, що частина збиткових підприємств почала отримувати прибуток або підприємства зменшили величину своїх збитків.

Рентабельність операційної діяльності за 2015-2016 рр. від'ємна, але у 2016 р. показник за абсолютним значенням менший, що може свідчити про поступове покращення фінансово-господарської діяльності підприємств.

Як бачимо, у 2015-2016 р. спостерігався певний підйом на будівельному ринку, однак, все ж існує цілий ряд проблем, найголовніші, на думку фахівців, серед них:

- гостра нестача фінансових ресурсів у галузі, що спричинена низьким платоспроможним попитом, зниженням інвестиційної привабливості для вітчизняних та іноземних інвесторів;

- недосконалість нормативно-правового регулювання в галузі будівництва;

Таблиця 2

Структура будівельних робіт за видами будівельної продукції, млн грн [3]

№ п/п	Рік	Будівництво, всього	Будівлі			Інженерні споруди
			Всього	У тому числі		
				житлові	нежитлові	
1	2011	61671,7	26745,4	8137,1	18608,3	34926,3
2	2012	62937,2	28104,8	8523	19581,8	34832,4
3	2013	58586,2	28257,3	9953,1	18304,2	30328,9
4	2014	51108,7	24856,5	11292,4	13564,1	26252,2
5	2015	57515	28907,5	13908,8	14998,7	28607,5
6	2016	73726,9	38106,4	18012,8	20093,6	35620,5

Таблиця 3

Показники діяльності будівельної галузі України за 2011-2016 рр. (за видом діяльності «Будівництво») [3]

№	Показники	Од. виміру	Роки					
			2011	2012	2013	2014	2015	2016
1	Кількість підприємств	тис. од.	37,5	34,1	36,2	30	29,2	24,3
2	Кількість зайнятих працівників	тис. ос.	411,1	371,7	286,1	286,1	248,1	247
3	Обсяги реалізованої продукції	млрд грн	120,4	155,8	141,1	150,5	142,9	169,7
4	Чистий прибуток	млн грн	-4580,1	-1012,7	-5893,2	-27948,8	-25861,9	-10553
5	Рентабельність операційної діяльності	%	0,8	-0,1	0	5,8	-7,6	-0,4

– несприятливий інвестиційний клімат та відсутність стимулів для розвитку промислового та житлового будівництва;

– низький попит на житлове та промислове будівництво внаслідок низької платоспроможності населення та відсутності фінансових стимулів та можливостей до розширення діяльності у підприємств;

– високий ступінь фізичного та морального зносу основних виробничих фондів;

– високий рівень інвестиційних ризиків, підсилений нестабільним станом підприємств галузі;

– несприятлива кредитна політика;

– нестача кваліфікованих кадрів на підприємствах галузі.

На думку фахівців, для покращення стану галузі будівництва та вирішення зазначених проблем необхідно вирішити ряд завдань:

– удосконалення системи норм та стандартів будівельних робіт, приведення її до міжнародних стандартів;

– поліпшення інвестиційного клімату та налагодження бізнес-середовища;

– сертифікації будівельних матеріалів, конструкцій, виробів;

– впровадження інноваційних технологій як у сам процес будівництва, так і у процес виготовлення будівельних матеріалів;

– підвищення якості процесу проектування будівельних проектів;

– імпортозаміщення будівельних матеріалів;

– оптимізація процесів калькуляції собівартості будівельної продукції;

– впровадження нових методів управління витратами на підприємствах з метою підвищення прибутковості будівельних підприємств;

– впровадження енергозберігаючих технологій та використання енергозберігаючих матеріалів для зведення будівель, що знизить вартість експлуатації та своєю чергою підвищить попит на них;

– налагодження механізму іпотечного кредитування;

– удосконалення системи підготовки та перепідготовки кадрів.

Актуальним питанням є розвиток нових форм забезпечення будівельних організацій засобами механізації: лізинг будівельної техніки, продаж машин і механізмів у кредит, розвиток вторинного ринку засобів механізації, прокат будівельної техніки, її ремонт та виробництво запасних частин для машин, що знаходяться в експлуатації. У регіонах країни доцільно створити машино-технічні підприємства з сервісного технічного обслуговування, ремонту і прокату будівельних машин і засобів малої механізації. Будівельним організаціям необхідно розширити та укріпити, а за необхідності і створити нову базу ремонту засобів малої механізації [4, с. 63].

Особливої уваги заслуговує проблема збитковості підприємств будівельної галузі. Рівень рентабельності всіх суб'єктів господарювання залежить від величини прибутку і витрат на виробництво продукції. Важливими чинниками, які забезпечують зростання прибутку і рентабельності підприємства, служать зростання продуктивності праці, економія матеріальних ресурсів, вдосконалення організації виробництва та ін. Як можна більш повне врахування підприємством таких факторів буде сприяти підвищенню ефективності його діяльності.

Для підвищення прибутковості підприємств галузі необхідно впровадити нові методи управління витратами на підприємствах. Такими методами можуть бути таргет-костинг, абзорпшн-костинг, кайзен-костинг, CVP-аналіз, кост-кілінг, бенчмаркінг витрат, LCC-аналіз, метод EVA та ін.

Одним з найбільш ефективних методів управління витратами є створення системи управління ефективністю діяльності підприємства. Система управління ефективністю діяльності підприємства

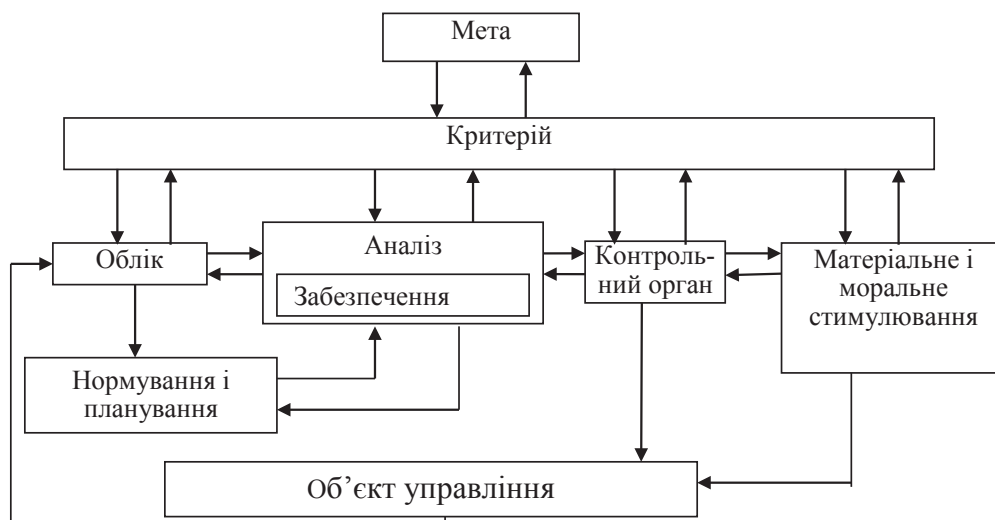

Рис. 3. Система управління ефективністю діяльності підприємства

(СУЕДП) – це комплекс заходів, спрямованих на мінімізацію ресурсів, витрат в кожній одиниці кінцевих результатів.

У загальному вигляді система управління ефективністю діяльності підприємства представлена на рис. 3.

Розглянемо складові системи управління витратами підприємства.

Мета функціонування СУЕДП – створення умов, що забезпечують виконання внутрішньофірмового плану виробництва продукції (виконання робіт, надання послуг) з мінімальними ресурсами і витратами в кожній одиниці кінцевих результатів діяльності.

Критерій – показник або група показників, які свідчать про ступінь досягнення мети. У якості критерію у СУЕДП доцільно обрати питомі виробничі витрати.

Система інформаційного забезпечення СУЕДП являє собою процес безперервного цілеспрямованого підбору відповідних інформативних показників, необхідних для управління ресурсами і витратами підприємства і підготовки ефективних оперативних управлінських рішень щодо підвищення ефективності їх використання.

Наступний елемент – аналітичне забезпечення, методика і організація якого має включати якісний, кількісний і факторний аналіз ефективності використання ресурсів та витрат підприємства.

Нормування і планування ресурсів та витрат як елемент запропонованої системи ґрунтується на системі техніко-економічних норм і лімітів використання всіх видів ресурсів і витрат.

Стимулювання росту ефективності використання ресурсів і витрат як елемент СУЕДП конструюється, як інструмент економічного впливу на весь персонал підприємства в напрямі повсюдного безперервного економічного використання ресурсів і витрат з урахуванням інтересів усього персоналу.

Контрольно-організаційне забезпечення СУЕДП організовує, координує та контролює діяльність інших елементів системи [5, с. 31-37].

Висновки з проведеного дослідження. Будівельна галузь України в останні роки почала виходити з кризи. Спостерігається позитивна динаміка обсягів виконаних будівельних робіт та ВВП, створеного в галузі. Однак, темпи зростання недостатньо високі для забезпечення сталого розвитку галузі. Однією з основних причин низьких темпів зростання є недостатня кількість капітальних інвестицій, а також низький попит на будівельну продукцію, несприятливий інвестиційний клімат та недосконалість нормативно-правової бази. Для вирішення цих проблем необхідно вжити відповідних заходів: удосконалити систему норм та стандартів, впровадити сертифікацію будівельних матеріалів, вдосконалити технологічні процеси та привести їх у відповідність до

сучасного рівня розвитку науки і техніки, налагодити механізм іпотечного кредитування. Для підвищення прибутковості підприємств галузі необхідно впроваджувати нові методи управління витратами. Одним з найефективніших методів, на нашу думку, є впровадження системи управління ефективністю діяльності підприємства. Ця система містить принципово нові підходи до управління витратами загалом та процесів організації, обліку, аналізу, нормування, планування, мотивації персоналу та контролю у процесі управління ефективністю діяльності підприємства зокрема. Ключовими нововведеннями є застосування кількісного, якісного та факторного аналізу використання витрат, реорганізація процесу обліку витрат, удосконалення процесу стимулювання персоналу шляхом встановлення прямого зв'язку між преміюванням (депреміюванням) та результатами роботи, а також створення нової організаційної одиниці – штабу управління ефективністю діяльності підприємства. Ці підходи забезпечують раціоналізацію та оптимізацію використання витрат як інструмент підвищення прибутковості діяльності підприємства. Всі зазначені вище заходи здатні забезпечити прискорений розвиток будівельних підприємств, галузі та національної економіки, оскільки будівництво виконує функцію локомотива в економіці країни.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Білега О.В. Базові засади стратегічного аналізу підприємств будівельної галузі / О.В. Білега // Аграрний вісник Причорномор'я. – 2010. – № 53. – С. 32-38.
2. Рекомендація щодо безпеки та гігієни праці у будівництві № 175, м. Женева, 20 червня 1988 року // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/993_094.
3. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
4. Голуб С.М. Сучасний стан та перспективи розвитку будівельної галузі Закарпаття в контексті розвитку будівельного комплексу України / С.М. Голуб // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2013. – № 2-1. – С. 60-64.
5. Драгун Л.М., Фісуненко П.А., Заєць Є.І. Шляхи розвитку обліку, контролю і аналізу в системі управління підприємством // Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. Випуск 8. – Черкаси: ЧДТУ, 2003. – С. 31-37.

REFERENCES:

1. Bileha O.V. Bazovi zasady stratehichnoho analizu pidpryyemstv budivel'noyi haluzi / O.V. Bileha // Ahrarnyy visnyk Prychornomor'ya. – 2010. – № 53. – S. 32-38.
2. Rekomendatsiya shchodo bezpeky ta hihiyeny pratsi v budivnytstvi № 175, m. Zheneva, 20 chervnya

1988 roku // [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/993_094.

3. Ofitsiynyy sayt Derzhavnoyi sluzhby statystyky Ukrayiny [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

4. Holub S.M. Suchasnyy stan ta perspektyvy rozvytku budivel'noyi haluzi Zakarpattya v konteksti rozvytku budivel'noho kompleksu Ukrayiny / S.M. Holub // Nau-

kovyy visnyk Uzhhorods'koho universytetu. – 2013. – № 2-1. – S. 60-64.

5. Drahun L.M., Fisunenکو P.A., Zayets'YE.I. Shlyakhy rozvytku obliku, kontrolyu ta analizu v systemi upravlinnya pidpryyemstvom // Zbirnyk naukovykh prats' Cherkas'koho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu. Seriya: Ekonomichni nauky. Vypusk 8. – Cherkasy: CHDTU, 2003. – S. 31-37.

Fisunenکو P.A.

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Senior Lecturer at Department of Accounting,
Economics and Human Resources Management of Enterprise,
Prydniprovskaya State Academy of Civil Engineering and Architecture

Корпугородская I.Yu.

Student
Prydniprovskaya State Academy of Civil Engineering and Architecture

STATUS AND PROSPECTS OF DEVELOPMENT OF THE CONSTRUCTION INDUSTRY IN UKRAINE

In the modern conditions of the world economy's development, it is possible to evaluate the state and development of the national economy based on the volume of capital construction. The main task of the construction industry is the expanded reproduction and renewal of the country's fixed assets. So, the construction industry functions like a locomotive in the country economy. That is why studying the state of construction market of Ukraine and prospects for its development is very relevant.

The construction industry serves as an indicator of the country's investment activity. The economic status of the country is estimated by the dynamics of GDP.

The GDP dynamics of Ukraine in the period of 2011-2016 is positive, because of not only production increasing, but of rapid inflation as well.

The main indicators analysis showed that, in recent years, the dynamics of indicators is positive, the country's GDP grows, the construction industry GDP increases as well, but its pace is significantly behind.

The most depressive phenomena in the Ukrainian economy were observed in 2013-2014. It happened because of significant economic crisis, which resulted from political instability and the revolutionary actions' consequences.

The article considers the dependence of the total amount of capital investments into the country's economy and capital investments into the construction industry. In the period of 2015-2016, the total number of investments in the country's economy grew much faster than the amount of capital investment in construction.

The engineering structures construction predominated in the structure of construction works in 2011-2014 and, in 2015-2016, the situation changed to the volume of buildings construction exceeded the volume of engineering structures construction. The structure of building construction predominates in the construction of non-residential buildings.

During the analysed period, the number of enterprises operating in the construction industry was rapidly declining. The number of employed workers also significantly decreased on the background of the general economic trend of human resource release. Along with the decrease in the number of enterprises and the release of human resources, the growth of sales volumes in 2016 is up by 12.7% compared with 2014. Construction industry enterprises are operating losses, but there is a tendency to decrease losses.

According to the research results, a number of problems are identified: imperfect regulatory and legal framework, unfavourable investment climate, low demand for construction products, and lack of financial resources.

To solve these problems, there are proposed the introduction of innovative technologies, certification of building materials, optimization of costing processes, establishment of the mortgage lending mechanism, improvement of the system of personnel training and retraining, introduction of new cost management methods.